Dosarul nr. 1ra-31/2015

Curtea Supremă de Justiţie

D E C I Z I E

27 ianuarie 2015 **mun. Chişinău**

Colegiul penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie în componenţa:

Preşedinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Liliana Catan, Elena Covalenco, Iurie Diaconu și Ion Guzun,

judecînd, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curţii de Apel Chişinău, Tudor Cojocaru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 03 septembrie 2014, în cauza penală în privinţa lui:

Andriuţă Valeriu Petru, *născut la 04 septembrie 1974, originar şi domiciliat: s. Şendreni, r-nul Nisporeni;*

şi

Ciorici Vasilii Ivan, *născut la 19 august 1984, originar şi domiciliat: s. Şendreni, r-nul Nisporeni;*

Termenul de examinare a cauzei:

Instanţa de fond: 12.03.2014- 27.05.2014;

Instanţa de apel : 18.06.2014 -01.10.2014 ;

Instanţa de recurs: 06.11.2014-27.01.2015;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentinţa Judecătoriei Nisporeni din 27 mai 2014 au fost recunoscuţi vinovaţi şi condamnaţi:

- ***Andriuţă Valeriu,*** în baza art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare şi în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare;

În conformitate cu art. 84 Cod penal, pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial, s-a stabilit 4 (patru) ani închisoare;

Conform art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate pe un termen de 3 (trei) ani.

-***Ciorici Vasilii,*** în baza art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare şi în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare;

În conformitate cu art. 84 Cod penal, pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial, s-a stabilit 4 (patru) ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate pe un termen de 3 (trei) ani.

Acţiunea civilă înaintată de Dihtearenco Gheorghe a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunţe instanţa în ordinea civilă.

2. Instanţa de fond a constatat că, la 04.12.2013, aproximativ pe la ora 20:00, Andriuţă Valeriu şi Ciorici Vasilii, împreună şi prin înţelegere prealabilă cu o persoană, în privinţa căreia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, acţionînd intenţionat, manifestînd un cinism şi o obrăznicie deosebită şi încălcînd grosolan ordinea publică însoţită de aplicarea violenţei, fără motiv, i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii şi picioarele peste corp lui Dihtearenco Gheorghe, cauzîndu-i contuzia ţesuturilor moi a capului şi regiunii cervicale, excoriaţii a membrelor şi regiunii faciale ce se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Tot inculpaţii, Andriuţă Valeriu şi Ciorici Vasilii, continuîndu-şi acţiunile sale infracţionale împreună cu o persoană, în privinţa căreia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, din intenţii huliganice, l-au urcat cu forţa pe Dihtearenco Gheorghe în portbagajul automobilului de model „VAZ 2101” cu n/î UN AM 418, unde l-au ţinut o perioadă de timp şi după o bucată de drum parcurs, Ciorici Vasilii împreună cu o persoană, în privinţa căreia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, l-au eliberat, astfel împiedicîndu-l să acţioneze în conformitate cu voinţa sa.

3. Împotriva sentinţei a declarat apel procurorul, solicitînd casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care:

- *Andriuţă Valeriu* să fie condamnat în baza art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, în baza art. 164 alin.(2) lit. e) Cod penal la 7 (șapte) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art.84 Cod penal, prin cumul parțial de pedepse inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

- *Ciorici Vasilii* să fie condamnat în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, în baza art.164 alin.(2) lit. e) Cod penal la 6 (șase) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art.84 Cod penal, prin cumul parțial de pedepse inculpatului să-i fie stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, apelantul a mai solicitat aplicarea în privința inculpaților a măsurii preventive - arestul preventiv, pînă la intrarea în vigoare a sentinței, iar corpul delict – automobilul de model „VAZ 2101” cu n/î UN AM 418, să fie confiscat ca fiind considerat mijloc de săvîrșire a infracțiunii. Acțiunea civilă să fie admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului prejudiciului moral și material să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

În motivarea apelului partea acuzării a indicat că, instanța de judecată nejustificat a recalificat acțiunile inculpaților din răpirea persoanei (*art.164 alin.(2) lit.*

e) Cod penal) în privarea ilegală de libertate (*art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal*), precum și a dispus restituirea corpului delict - automobilul de model „VAZ 2101” cu n/î UN AM 418, fără a se expune asupra faptului că, acesta a fost un mijloc de săvîrșire a infracțiunii. Calificarea faptelor inculpaților și stabilirea pedepselor prin sentință sunt necorespunzătoare prevederilor legale, sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării și reeducării condamnaților, avînd în vedere rezonanța crimei în teritoriu, personalitatea inculpaților, conștientizarea faptei după comiterea acțiunilor incriminate în învinuire. Instanța de fond nu a clarificat obiectiv circumstanțele cauzei, adoptînd ca urmare, o sentință blîndă, neîntemeiată și ilegală.

De rînd cu cele expuse, apelantul a considerat că şi măsura de pedeapsă fixată inculpaților este una necorespunzătoare stării de fapt și acțiunilor întreprinse de inculpaţi. Instanța de judecată incorect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, reţinînd în acţiunile inculpaţilor doar privarea ilegală de libertate, bazîndu-se pe prezența la Dihtearenco Gheorghe a vătămărilor corporale neînsemnate, a apreciat critic declarațiile lui Bădărău Vasile și a interpretat eronat declarațiile Silviei Marian și a părții vătămate Dihtearenco Gheorghe or, modul de acționare, procedura folosită și anume, scoaterea din casă a părții vătămate contrar voinței sale, aplicarea loviturilor peste corp în scopul dovedirii supremației, înspăimîntării, înfricoșării victimei și urcarea forţată în portbagajul automobilului, supravegherea acestuia însoțită de cuvinte de amenințare, denotă cu certitudine prezenţa infracţiunii de răpire de persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 03 septembrie 2014, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menţinerea sentinţei fără modificări.

4.1. În motivarea soluţiei instanţa de apel a indicat că, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpații au săvîrșit anume infracțiunile de huliganism și privațiune ilegală de libertate.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectîndu-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul penal a reiterat că, prima instanță corect a reîncadrat acțiunile inculpaților din prevederile art.164 alin.(2) lit. e) Cod penal la art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal or, pentru a fi în prezența laturii obiective a infracțiunii de răpire a persoanei este necesară, prezența acțiunii principale, care de regulă presupune existența a trei etape succesive: 1) capturarea victimei, 2) deplasarea acesteia din habitatul ei permanent sau provizoriu și 3) reținerea victimei împotriva voinței sale sau neținând cont de voința ei și a acțiunii-inacțiunii adiacente, în una din modalitățile ei, astfel că, în speță acestea, nu se regăsesc.

Mai mult, nu s-a regăsit în speță nici latura subiectivă care se exprimă, în primul rînd în vinovăție sub formă de intenție directă, precum nici motivul comiterii acesteia,

ultimul ca regulă fiind cel de înlesnire a săvîrșirii unei alte infracțiuni, situație demonstrată prin probele cercetate în cadrul instanței de fond și verificate în cadrul instanței de apel și anume: declaraţiile inculpaţilor, a părţii vătămate şi a martorilor.

Astfel, Colegiul a conchis că, prima instanță corect a apreciat imobilizarea părții vătămate acasă la Silvia Marian ca fiind făcută în contextul infracțiunii de huliganism dar nu pentru a-l răpi şi a reținut captarea lui Dihtearenco Gheorghe în portbagajul automobilului lui Andriuţă Valeriu în scopul deplasării acestuia în beciul ultimului, în caz contrar, cum s-ar explica eliberarea acestuia din portbagaj și ajungerea la un consens benevol din partea părții vătămate, de a merge acasă la Andriuţă Valeriu, fapt confirmat prin declarațiile părţilor, context în care instanţa de apel a reiterat că, prin privațiune ilegală de libertate, se înțelege împiedicarea victimei de a se deplasa conform voinței sale, de a-și alege liber locul aflării sale, pe calea izolării victimei în locul aflări ei permanente sau provizorii, loc în care, ea a ajuns benevol. Respectiv, urmează de făcut o delimitare între momentul cînd s-a consumat infracțiunea de huliganism și cînd a început privațiunea ilegală de libertate. Însuși Dihtearenco Gheorghe a declarat că s-a urcat benevol cu inculpații în autoturism, pentru a merge să marcheze momentul împăcării, iar ajungînd în beciul lui Andriuţă Valeriu restrîngerea libertății sale fizice s-a manifestat prin constrîngerea psihică din partea inculpaților, circumstanțe confirmate prin reacția lui Dihtearenco Gheorghe, care, în momentul intrării inspectorului Bădărău Vasile în beci, cînd l-a văzut, a început să plîngă şi a zis că, a fost bătut şi pus în portbagaj.

Totodată, Colegiul penal a reţinut faptul că, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpaților, instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicîndu-le o pedeapsă echitabilă și legală și anume: de caracterul prejudiciabil al infracțiunilor, de personalitatea inculpaților, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lor, de persoana acestora – că nu au antecedente penale, de faptul că, vina și-au recunoscut-o parțial, motive pentru care, just a conchis că, corectarea lui Andriuţă Valeriu şi Ciorici Vasilii este posibilă fără izolarea lor de societate, cu aplicarea în privința acestora a prevederilor art. 90 Cod penal.

De asemenea, Colegiul penal a reiterat că, instanța de fond corect și cu respectarea prevederilor art. 225 Cod de procedură penală, a decis admiterea în principiu a acțiunii civile înaintată de partea vătămată Dihtearenco Gheorghe, după cum corect și cu respectarea prevederilor art.162 alin.(1) pct.4 Cod de procedură penală, a dispus restituirea automobilul de model „VAZ 2101” cu n/î UN AM 418 şi cheia de la dispozitivul de pornire a motorului lui Andriuţă Valeriu.

5. Împotriva hotărîrii menţionate procurorul a declarat recurs ordinar, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitînd casarea acesteia, cu dispunea rejudecării cauzei în instanţa de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului a invocat că instanţa de apel a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare, care dovedesc vinovăţia inculpaţilor de comiterea infracţiunilor incriminate şi anume în partea ce ţine de reîncadrarea acţiunilor de la art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal la art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal, fără a avea careva obiecţii la calificarea acţiunilor pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Recurentul indică că, în acţiunile lui Andriuţă Valeriu şi Ciorici Vasilii sunt prezente incontestabil elementele infracţiunii de răpire de persoană determinate de gelozie şi huliganism, deoarece Andriuţă Valeriu anume din acest motiv s-a deplasat la locuinţa lui Marian Silvia în seara zilei de 04.12.2013, neconştientizînd pe deplin gravitatea şi cinismul acţiunilor săvîrşite împotriva lui Dihtearenco Gheorghe.

Recurentul menţionează că intenţia inculpaţilor era directă şi clară, odată ce nu au permis părţii vătămate să se încalţe şi să se îmbrace în modul corespunzător scoţînndu-l din locuinţă. Mai mult ca atît, văzînd că partea vătămată iniţial a încercat să fugă, prin agresivitate şi acţiuni violente asupra lui ultimul a fost reîntors şi la indicaţia lui Andriuţă Valeriu a fost urcat forţat în portbagajul automobilului, totodată, acţiunile fiind însoţite şi de ameninţare.

În altă ordine de idei, recurentul consideră că calificarea faptelor inculpaţilor şi stabilirea pedepselor este necorespunzătoare prevederilor legale, sub aspectul restabilirii echităţii sociale, corectării şi reeducării acestora.

6. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele cauzei şi motivele invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, *instanţa de apel judecînd apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor din dosar şi oricăror probe noi prezentate instanţei de apel. În vederea soluţionării apelului, instanţa de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanţa de apel se pronunţă asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanţa de apel nu este în drept să-şi întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanţă dacă ele nu au fost verificate în şedinţa de judecată a instanţei de apel şi nu au fost consemnate în procesul-verbal.*

Decizia instanţei de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanţă şi conţinutul dispozitivului sentinţei, fondul apelului şi temeiurile de fapt şi de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum şi motivele adoptării soluţiei date.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deşi sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Recurentul a criticat decizia recurată, invocînd temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală şi anume: *instanţa de apel nu s-a pronunţat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia.*

Totodată, după cum s-a menţionat mai sus, Colegiul lărgit precizează că recurentul critică decizia instanţei de apel doar în latura condamnării inculpaţilor în baza art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal, fără a se referi la condamnarea în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal de aceea, instanţa de recurs nu se va expune în această parte.

Astfel, instanţa de recurs consideră că, în prezenta cauză se pronunţă eroarea de drept invocată de recurent.

Conform actului de învinuire, fapta inculpaţilor întruneşte elementele infracţiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal – *răpirea unei persoane*, însă instanţa de fond a reîncadrat acţiunile lui Andriuţă Valeriu şi Ciorici Vasilii în baza art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal, adică *privaţiunea ilegală de libertate*, încadrare care a fost menţinută şi prin decizia instanţei de apel contestate.

Instanţa de apel în acest context a concluzionat că, „ *instanţa de fond corect a reîncadrat acţiunile inculpaţilor din prevederile art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal în art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal or, pentru a fi în prezența laturii obiective a infracțiunii de răpire a persoanei este necesară, prezența acțiunii principale, care de regulă presupune existența a trei etape succesive: 1) capturarea victimei, 2) deplasarea acesteia din habitatul ei permanent sau provizoriu și 3) reținerea victimei împotriva voinței sale sau neținînd cont de voința ei și a acțiunii-inacțiunii adiacente, în una din modalitățile ei, astfel că, în speță acestea, nu se regăsesc. Mai mult, nu s-a regăsit în speță nici latura subiectivă care se exprimă, în primul rînd în vinovăție sub formă de intenție directă precum nici motivul comiterii acesteia, ultimul ca regulă fiind cel de înlesnire a săvîrșirii unei alte infracțiuni, situație demonstrată prin următoarele probe, cercetate în cadrul instanței de fond și verificate în cadrul instanței de apel și anume prin declaraţiile inculpaţilor, a părţii vătămate şi a martorilor.”*

Instanţa de recurs consideră că, o astfel de abordare a problemei de drept în speţă nu poate fi susţinută pe motiv că, instanţa de apel nu a pătruns în esenţa problemei de fapt şi de drept, a susţinut o poziţie eronată a instanţei de fond în ce priveşte tălmăcirea noţiunii „*libertate fizică*”, acceptînd nişte concluzii eronate cu privire la lipsa laturii obiective a infracţiunii încriminate prin rechizitoriu.

În cazul în care instanţa de apel nu este de acord cu aprecierea probelor de către procuror şi a ajuns la concluzia reîncadrării juste de către instanţa de fond a acţiunilor inculpaţilor de la art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal la art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal, ea urma să dezvăluie această concluzie expunîndu-şi punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii şi puse la baza sentinţei, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind dată o apreciere prematură şi formală de ordin general probelor şi circumstanţelor cauzei penale.

Astfel, în ceea ce priveşte aspectul de ilegalitate invocat de procuror, privind greşita încadrare a acţiunilor inculpaţilor, Colegiul constată că acesta este întemeiat din considerentele că, instanţele practic motivează recalificarea acţiunilor lui Andriuţă Valeriu şi Ciorici Vasilii prin lipsa în acţiunile acestora a laturii obiective, deoarece

inculpaţii l-au închis în portbagaj pe Dihtearenco Gheorghe cu scopul de a-l imobiliza ca să nu fugă îndată după săvîrşirea acţiunilor de huliganism şi nicidecum pentru mutarea într-un alt loc de unde se afla, fapte care nu corespund circumstanţelor infracţiunii comise.

De rînd cu aceasta, instanţa de recurs menţionează că, latura obiectivă a infracţiunii prevăzute la art. 164 Cod penal, are o singură modalitate de realizare: *răpirea persoanei*.

Sintagma *răpire a unei persoane* semnifică *privarea de libertate a unei persoane prin mutare, împotriva voinţei acesteia, într-un alt loc de unde se afla*. Latura obiectivă a infracţiunii se realizează dacă persoana în cauză a fost constrînsă la nivel psihic sau fizic, de către făptuitor să se deplaseze din locul în care se afla. Celelalte circumstanţe: locul de unde-i răpită persoana, locul în care aceasta este deplasată, rezistenţa persoanei supuse răpirii, durata privării de libertate nu au relevanţă.

Astfel, Colegiul lărgit consideră că, instanţa de apel în speţa dată nu a analizat în modul cuvenit acţiunile inculpaţilor şi anume faptul că din intenţia acestora, care era directă şi clară, locul părţii vătămate a fost schimbat, mai mult, acţiunile inculpaţilor au fost însoţite de ameninţare. De asemenea, nu s-a luat în consideraţie existenţa motivelor din care a fost săvîrşită infracţiunea, deoarece ele sunt variate şi anume: răzbunare, gelozie, motive huliganice.

Totodată, instanţa de recurs menţionează că, deosebirea dintre *răpirea persoanei* şi *privaţiunea ilegală de libertate*, constă în faptul că indiciul principal al infracţiunii de *răpire* este schimbarea locului de aflare al victimei, fără voia acesteia, în raport cu infracţiunea de *privaţiune ilegală de libertate* a persoanei, care se săvîrşeşte în locul în care persoana dată se afla benevol. Modalităţile care însoţesc acţiunea principală de răpire a unei persoane sunt: constrîngerea fizică, constrîngerea psihică, înşelăciunea sau abuzul de încredere, profitarea de imposibilitatea victimei de a se apăra sau de a-şi exprima voinţa.

Studiind materialele cauzei, Colegiul penal lărgit reţine, că instanţa de apel a omis să se expună asupra modului de acţionare a inculpaţilor şi anume scoaterea din casă a părţii vătămate contrar voinţei sale, aplicarea de lovituri peste corp în scopul dovedirii supremaţiei, înspăimîntării şi înfricoşării victimei şi urcarea în portbagajul automobilului, deplasarea pe o anumită porţiune de drum cu victima în portbagaj, supravegherea ulterioară a acestuia după eliberarea din portbagaj, la rugămintea şi plînsetele ultimului, însoţită de cuvinte de ameninţare.

Astfel, instanţa de recurs relatează că, instanţa de apel la emiterea soluţiei sale nu a luat în consideraţie că în cazul privaţiunii ilegale de libertate, persoana nu este scoasă în afara micromediului său social, nu este deplasată dintr-un loc în altul şi anume prin aceasta infracţiunea prevăzută la art. 166 Cod penal se deosebeşte de infracţiunea de răpire a unei persoane prevăzută la art. 164 Cod penal.

Reieşind din situaţia descrisă mai sus, Colegiul reiterează, că deşi în cadrul judecării apelului instanţa a audiat repetat inculpaţii şi partea vătămată, nu a pătruns în esenţa probelor administrate la materialele cauzei.

Criticile formulate de recurent privind aprecierea unilaterală a probelor şi a altor caracteristici ignorate de instanţa de apel, sunt întemeiate. Motivarea soluţiei denotă că, instanţa de apel nu a apreciat probele nominalizate în ansamblu din punct de vedere al pertinenţei, utilităţii, coroborării acestora, apreciind eronat o parte din probele prezentate de părţi.

Procedînd în asemenea mod, instanţa de apel nu a acordat deplină eficienţă prevederilor art. 414 alin. (3), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu eroarea de drept cuprinsă în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluţiei instanţei de apel şi se consideră temei de recurs, astfel, la caz reflectîndu-se şi prevederile pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, fiind aplicabile din punct de vedere al prezenţei erori de drept, deoarece instanţele de judecată au făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de către ambii inculpaţi, decît cea în baza căreia aceştia au fost puşi sub învinuire.

Prin urmare, instanța de recurs precizează că, nepronunţarea instanţei de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, iar decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel potrivit cerinţelor art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare şi limitele acesteia.

La o nouă examinare instanţa de apel urmează să cerceteze minuţios toate probele, inclusiv şi cele invocate în apel, să se pronunţe la modul cuvenit şi în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de apelant, să verifice profund probele administrate şi examinate în instanţă, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilităţii sau inadmisibilităţii fiecărei probe examinate ţinînd cont de motivele casării deciziei atacate, de prevederile Hotărîrii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 22, din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”.

Colegiul penal lărgit de asemenea consideră, că în procesul rejudecării cauzei instanţa urmează să ţină cont de argumentele formulate în apel, în recurs şi cele expuse în prezenta decizie, să înlăture omisiunile admise şi să pronunţe o hotărîre legală şi întemeiată în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie,

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curţii de Apel Chişinău, Tudor Cojocaru, casează parţial decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 03 septembrie 2014, în cauza penală în privinţa lui Andriuţă Valeriu şi Ciorici Vasilii, în partea condamnării în baza art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal şi aplicării art. 84 Cod penal şi dispune rejudecarea cauzei în această parte, în aceiaşi instanţă de apel în alt complet de judecată.

În rest, decizia se menţine.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată publicată la 17 februarie 2015.

Preşedinte	Nicolae Gordilă
Judecători	Liliana Catan
	Elena Covalenco
	Iurie Diaconu
	Ion Guzun